

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 26-6-2003

Αριθ. Πρωτ.2129/ Γνωμ. 4

Προς

Τον Πανελλήνιον Φαρμακευτικόν Σύλλογον

Πειραιώς 134 κ' Αγαθημέρου

Τ.Κ. 118-54 Αθήνα

Στο ερώτημα που διατυπώνεται στο υπ' αριθ. 8/15-5-2003 έγγραφό σας, η γνώμη μας είναι η ακόλουθη:

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν.1963/1991 "Τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων της φαρμακευτικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις", άδεια ιδρύσεως φαρμακείου για δήμο ή κοινότητα της χώρας χορηγείται μετά γνώμη του οικείου φαρμακευτικού συλλόγου με απόφαση του αρμόδιου νομάρχη. Κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, για την απόκτηση της αδείας ιδρύσεως φαρμακείου απαιτείται ο αιτών να έχει τα κατωτέρω προσόντα, που αποδεικνύονται με τα υποβαλλόμενα αντίστοιχα πιστοποιητικά των αρμοδίων αρχών:

α).....β).....γ).....δ) Να μην έχει καταδικασθεί αμετάκλητα

σε οποιαδήποτε ποινή για κλοπή, υπεξαίρεση, απάτη, εκβίαση, πλαστογραφία, εγκλήματα κατά των ηθών, συκοφαντική δυσφήμιση για πράξεις που έχουν σχέση με την άσκηση του φαρμακευτικού επαγγέλματος, κιβδηλεία, παραχάραξη, παράβαση των διατάξεων του άρθρου 5 του ν. 1729/1987 και καθ' υποτροπήν του άρθρου 11 του ίδιου νόμου ή να μην έχει καταδικασθεί αμετάκλητα για κακούργημα ή καθ' υποτροπήν για πλημμέλημα για το οποίο επεβλήθει η στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων ή να μην έχει παραπεμφθεί με αμετάκλητο βούλευμα, για κάποιο από τα παραπάνω αδικήματα.

Τέλος, κατά την παράγραφο 4 του αυτού ως άνω άρθρου, οι άδειες ιδρύσεως και λειτουργίας φαρμακείων και φαρμακαποθηκών φαρμακοποιών, που κατεδικάσθησαν με αμετάκλητη δικαστική απόφαση σε ένα από τα αδικήματα που αναφέρονται στην περ. δ' της παρ. 2, ανακαλούνται με απόφαση του αρμόδιου νομάρχη.

Από τις παραπάνω διατάξεις σαφώς προκύπτει ότι, η με αμετάκλητη δικαστική απόφαση καταδίκη του φαρμακοποιού που διατηρεί σε λειτουργία φαρμακείο και φαρμακαποθήκη για κάποιο από τα αδικήματα που αναφέρονται στο εδάφιο δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ανωτέρω Ν. 1963/1991, συνεπάγεται και την ανάκληση της αδείας ιδρύσεως και

λειτουργίας του φαρμακείου και φαρμακαποθήκης του καταδικασθέντος, η οποία διατάσσεται με απόφαση του αρμόδιου κατά περίπτωση Νομάρχη, με απόφαση του οποίου, κατ' άρθρο 1 παρ. 1 του ανωτέρω Νόμου (μετά γνώμης του οικείου φαρμακευτικού συλλόγου) χορηγήθηκε η άδεια ιδρύσεως του φαρμακείου.

Η ανωτέρω απόφαση του Νομάρχη με την οποία ανακαλείται η άδεια ιδρύσεως και λειτουργίας του φαρμακείου και φαρμακαποθήκης, είναι αναμφισβήτητα μέτρο καθαρά διοικητικού χαρακτήρα και συνιστά κύρωση επιβαλλομένη από το διοικητικό όργανο (Νομάρχη) που χορήγησε την εν λόγω άδεια, έχει δε ως σκοπό τον αποκλεισμό από την άσκηση του επαγγέλματος του φαρμακοποιού επικινδύνων και αναξίων, σύμφωνα με το Κώδικα της Ελληνικής Φαρμακευτικής Δεοντολογίας (ΠΔ 340/1993), προσώπων. Η αμετάκλητη καταδίκη για κάποια από τις παραπάνω πράξεις, ανεξάρτητα από την εκτέλεση ή την αναστολή εκτελέσεως της επιβληθείσης ποινής, είναι εκείνη που χαρακτηρίζει τον καταδικασθέντα ανάξιο και ακατάλληλο για να ασκεί το επάγγελμα του φαρμακοποιού. Όπως δε συνάγεται από τις ίδιες ως άνω διατάξεις, το εν λόγω διοικητικό μέτρο έχει ως αφετηρία και επιβάλλεται συνεπεία της αμετάκλητης καταδίκης για κάποιο από τα παραπάνω αδικήματα και δεν συμπλέκεται ούτε

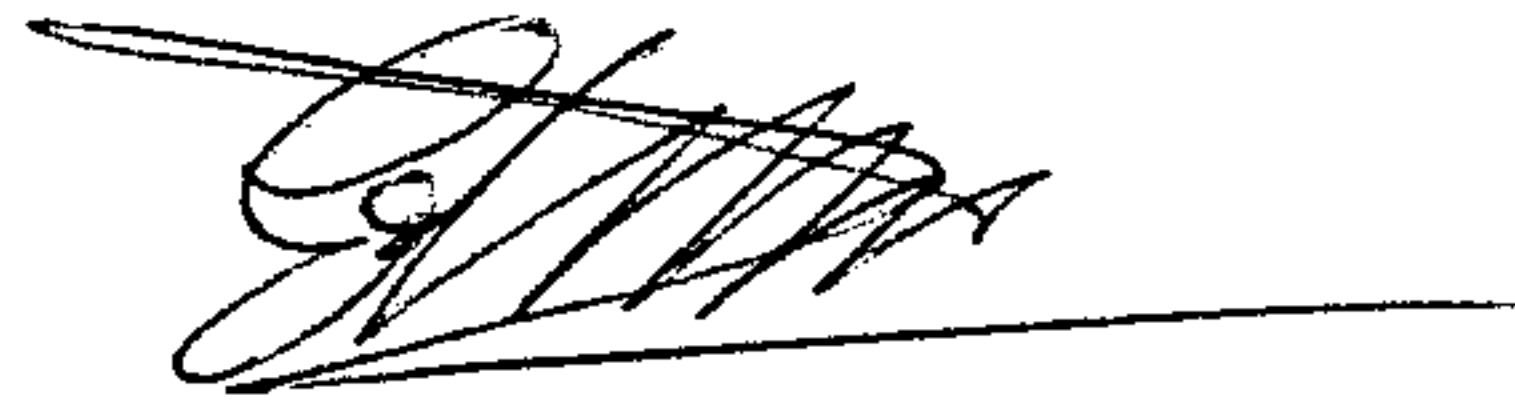
επηρεάζεται από την τύχη της επιβληθείσης για το αδίκημα αυτό ποινής, αν δηλαδή η ποινή αυτή μετετράπη σε χρηματική ή όχι, ανεστάλει ή ανεστάλει υπό όρους ή υπό επιτήρηση ή μετετράπη σε ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας κ.λ.π (άρθρα 82, 99, 100 ΚΠ 100 Α του ΠΚ).

Και ναι μεν κατά τη διάταξη του άρθρου 104 παρ. 2 εδ. α' του ΠΚ, οι παρεπόμενες της ποινής στερήσεις δικαιωμάτων και ανικανότητες αναστέλλονται και εξαλείφονται μαζί με την κύρια ποινή, πλην όμως, η διάταξη αυτή αναφέρεται αποκλειστικά στις παρεπόμενες ποινές της στερήσεως των δικαιωμάτων και στις ανικανότητες που προβλέπονται από τον Ποινικό Κώδικα (άρθρα 59-68) και επιβάλλονται από το δικαστήριο, ως μια επί πλέον ποινική αποδοκιμασία του δράστη, λόγω της ιδιαίτερης απαξίας της πράξεως ή του ύψους της ποινής ή της ιδιότητας αυτού ως δημοσίου υπαλλήλου, στρατιωτικού κ.λ.π. Δι' όν λόγον και ο νομοθέτης ηθέλησε, οι παρεπόμενες αυτές ποινές να επηρεάζονται και να ακολουθούν, τρόπον τινά, την τύχη της κυρίας ποινής.

Κατά συνέπεια, επί του τεθέντος ερωτήματος, έχομε τη γνώμη ότι, σε περίπτωση αμετάκλητης καταδίκης φαρμακοποιού που διατηρεί φαρμακείο και φαρμακαποθήκη, για κάποιο από τα αδικήματα που αναφέρονται στο εδάφιο δ' της παραγράφου 2 του

άρθρου 1 του Ν. 1963/1991, αν διαταχθεί η αναστολή εκτέλεσως της επιβληθείσης ποινής, δεν αναστέλλεται και η επιβολή του προβλεπομένου από τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ανωτέρω Ν. 1963/1991 διοικητικού μέτρου της ανακλήσεως των αδειών ιδρύσεως και λειτουργίας του φαρμακείου και της φαρμακαποθήκης του καταδικασθέντος, ο δε αρμόδιος Νομάρχης οφείλει και υποχρεούται να ανακαλέσει με απόφασή του τις εν λόγω άδειες.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Εμμανουήλ Αντωνακάκης

Π.Τ.